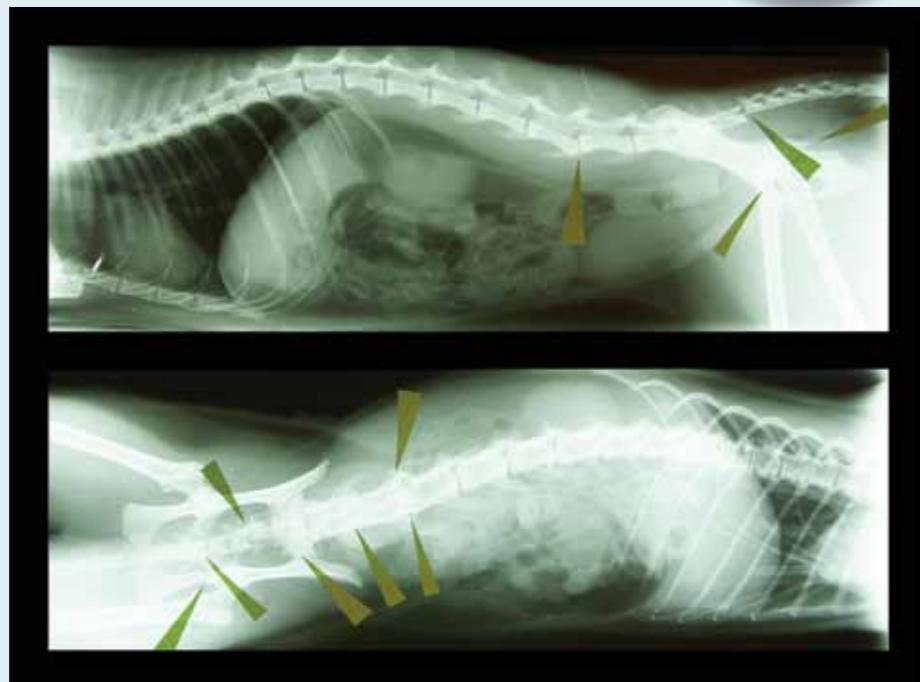

Breaking bad!

door drs. Claudia Verhoeff

Als ik terugkom in de praktijk na een ommetje met de hond hangt er een nieuwe röntgenfoto van een kat op de lichtbak. Van een afstand zie ik al dat het er niet best uit ziet. De rug is op drie plaatsen gebroken; op de overgang van het heiligbeen naar de staart en twee maal ter hoogte van de onderrug. Het bekken is op drie plaatsen gebroken en er zijn aanwijzingen voor longbloedingen...

Ik breng mijn hond weer naar het kantoor-tje en trek een witte jas aan, klaar voor het spreekuur. Terwijl ik naar de spreekkamer loop zie ik dat er inmiddels ook een nieuwe opnamepatiënt bijgekomen is. Ik loop even langs het hokje en aai een vriendelijk spin-nende zwart/witte kater die lekker op zijn zij ligt en zichtbaar enthousiast wordt van een uitgebreide aaibeurt. Even later vertelt mijn collega dat deze kater bij de röntgen-foto hoort. Hè?! En dat de kater bovendien nog geen pijnmedicatie heeft gehad. Nou ja zeg, ik kan het niet geloven.

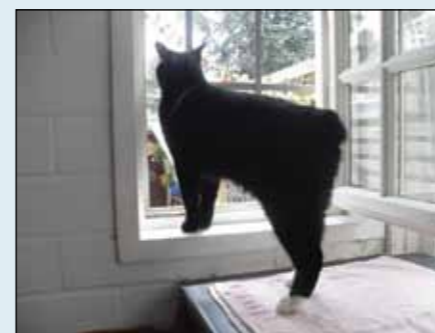
Die dag bleek de ongeluksdag van kater Puk te zijn. De eigenaren hadden hun kat 's middags verlamd in de berm langs de weg gevonden en zijn gelijk naar onze praktijk gekomen. Bij aankomst bleek Puk slechts een lichaamstemperatuur van 33°C te hebben en een dwarslaesie; zijn achterpoten en staart zijn volledig verlamd. Ondanks dat Puk er op het oog niet zielig uitziet zijn de vooruitzichten helaas niet rooskleurig voor hem. De bekkenbreuk op zich heeft kans op een prima herstel. Spalken is niet mogelijk maar na een aantal weken hokrust heelt zo'n breuk in het algemeen zeer goed en kan de kat na verloop van tijd weer goed lopen en springen. Bij een breuk tussen heiligbeen en staart hangt het er van af of er ook neurologische schade betrokken is bij het letsel. De breuk ontstaat doordat een kat die de weg oversteeft net niet snel genoeg is en met zijn staart onder één van de wielen van een auto terecht komt. De kat probeert weg te komen en trekt als het ware zijn eigen staart stuk. De staart zit onder het rijdende wiel maar heel eventjes vast, maar wordt wel met veel kracht van het lichaam afgerukt. Daardoor breekt niet

alleen de rug op de overgang van het heiligbeen naar de staart, maar er wordt ook heel sterk getrokken aan alle bloedvaten en zenuwen die door de wervelkolom lopen. Dit zijn de zenuwen die naar de achterpoten, endeldarm en urineblaas lopen. De huid tenslotte is het sterkst en meest elastisch en blijft daarom meestal intact. Vandaar dus dat er op het oog niet veel aan de hand lijkt te zijn. Pas enkele uren tot dagen later kan naar voren komen dat de kat niet alleen verlamd is, maar soms ook niet kan poepen of plassen. Nog een tijd later kan de staart afsterven door slechte bloedtoevoer. De ernstigste breuk echter is die van de onderrug. In het algemeen overlijden dieren met een dergelijke breuk snel of

worden ingeslapen, omdat een kat met een volledige dwarslaesie geen katwaardig bestaan heeft. Je kunt dus wel stellen dat Puk dubbele pech heeft gehad met al deze nare breuken. Tot zover de sombere kant van dit verhaal.

Want Puk blijkt ook dubbel geluk te hebben. Eerst en vooral met zichzelf, want Puk is een enorme stoïcijnse en bikkelharde kater die nog lang niet van plan is zijn negen levens in te wisselen voor het hiernamaals. En ten tweede blijkt Puk over twee hele lieve en zeer gemotiveerde eigenaren te beschikken die alles voor hun kat over hebben en zich voor de volle 100% willen inzetten voor het liefst volledig herstel, maar in elk geval voor een goede kwaliteit van leven voor Puk. Blijer kun je een dierenarts niet maken met zo'n ideale combinatie! Nadat Puk de eerste cruciale 24 uur na de aanrijding overleefd had bleek hij niet te kunnen plassen en poepen. Ik plaatste een dunne katheter in de plasbuis waardoor de blaas van Puk ontzien werd. Met het kwijt-raken van ontlasting hielp ik hem steeds. De achterpoten van Puk konden inmiddels wel wat bewegen, maar lopen ging niet. Hoewel Puk eigenlijk geen tekenen van pijn aangaf, kreeg hij dagelijks pijnstillers. Na enkele dagen wilden de eigenaren Puk thuis verzorgen. Het zag er op dat moment nog zeker niet positief uit, want Puk kon niet zonder katheter. Maar de eigenaren waren vastberaden en zo geschiedde. Puk vertrok in een bench naar huis, de

eigenaren positief gestemd en ik droeg de dienstmobiel op zak zodat ze me konden bereiken bij problemen.

We hielden telefonisch contact om de vorderingen van Puk bij te houden. Na vier dagen al betrapte de eigenaar Puk terwijl hij op vier poten probeerde te balanceren! Puk zat thuis voornamelijk in een krat maar na een week hield hij het voor gezien in de krat. Hij had geen controle over de ontlasting, maar dat vonden de eigenaren geen groot probleem. Bij controle op de praktijk een aantal dagen later bleek de staart van Puk helaas niet levensvatbaar. Door de

aanrijding waren de zenuwen en bloedvaten dusdanig beschadigd dat de staart begon af te sterven. Een amputatie was dus nodig. We kwamen overeen dat we een operatie alleen zinvol vonden als bleek dat Puk zelfstandig zou kunnen plassen. Want een leven met katheter is tenslotte geen katwaardig leven. We besloten daarom de katheter te verwijderen een kleine twee weken na het ongeluk.

De volgende dag kwam Puk op controle en stonden we met zijn allen in de spreekkamer te juichen. De blaas van Puk was klein, hij had zelf thuis geplast, weliswaar met wat hulp van de eigenaar met een handdoek en druk op de buik, maar toch. In de dagen die volgden ging Puk verder vooruit. Vijf dagen later kwamen de eigenaren trots een filmpje laten zien waarop Puk wiebelig maar vastberaden de kattenbak opzocht en plaste. Hoera!!

We planden de staartamputatie in en daarna ging het elke dag een klein beetje verder vooruit. De eigenaren timmerden in hun tuin een riant kattenverblijf zodat Puk lekker naar buiten kon. Ze ontwierpen zelfs een speciale website: hoeishetnumetpuk.webklik.nl met verhalen, foto's en filmpjes van hun katten. De controle over urine en ontlasting is nog niet optimaal, maar er is vooruitgang en de eigenaren hoeven steeds minder plasjes te dweilen. Met de ontlasting moet Puk af en toe door de eigenaren of ons geholpen worden. Maar al met al is Puk bewonderingswaardig hersteld en ziet de toekomst er gunstig uit dankzij zijn eigen vechtlust en de vastberaden en liefdevolle verzorging van zijn eigenaren. Daarom verdient zijn verhaal een plek in deze sjeke kattenglossy en krijgt vast een mooi plaatsje aan de wand van zijn riante residentie!

WWW.DIERENARTS-ALKMAARNOORD.NL

